

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010157
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010157.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. augusta 2015 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

Q. D.

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom K. N., na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/109/2014 zo dňa 3. novembra 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Q. D. v bode 1) uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry R. D., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu F. Q. sp. zn. 13 C 372/93 zo dňa 24.03.1993, právoplatným dňa 22.04.1993 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry R. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 400,- Kč mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám jej matky J. D. s účinnosťou od 06.04.1993, tejto povinnosti sa v N., v F. Q. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v dobe od 01.06.1993 do 17.10.1993, od 02.05.1994 do 29.08.1994, od 12.06.1995 do 29.11.2000, od 04.09.2002 do 11.08.2003, od 08.09.2003 do 31.10.2003, od 19.07.2004 do 03.11.2007 a od 07.01.2008 do 24.01.2012, s výnimkou období, za ktoré výživné zaplatil tým, že nemal vážny záujem trvalo sa zamestnať, nakoľko potom ako bol dňa 16.02.1993 na vlastnú žiadosť vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie vedenej Úradom práce nikde nepracoval, v dobe od 05.08.1993 do 31.08.1993 bol zamestnaný u jedného zamestnávateľa na pracovný pomer, následne nebol nikde zamestnaný a do dňa 18.10.1993 ani evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, potom v dobe od 02.05.1994 do 30.06.1994 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na pracovný pomer, pracovný pomer však ukončil dohodou, potom nikde nepracoval a do evidencie uchádzačov o zamestnanie vedenej Úradom práce sa zaevidoval až v období od 20.07.1994 do 26.07.1994 a od 30.08.1994 do 11.06.1995, potom v dobe od 12.06.1995 do 12.09.1995 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa, potom nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť a nebol evidovaný ani ako uchádzač o zamestnanie, následne sa dňa 01.12.1997 zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa, vyživovaciu povinnosť však zamestnávateľovi nenahlásil a napriek tomu, že z tejto práce mal príjem dostatočný na plnenie vyživovacej povinnosti, pracovný pomer ukončil dňom 13.03.1998 dohodou, potom nikde nepracoval a nezaevidoval sa ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, opätovne sa zamestnal na pracovný pomer u jedného zamestnávateľa v dobe od 01.02.1999 do 18.03.1999, potom bol od 22.03.1999 do 23.04.1999 zamestnaný u ďalšieho

zamestnávateľa na pracovný pomer, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe na jeho podnet, od 01.05.1999 do 30.09.1999 pracoval na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa, pričom zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť na dcéru Nikolu nenahlásil, a napriek tomu, že z tejto práce mal príjem dostatočný na plnenie vyživovacej povinnosti, pracovný pomer na vlastnú žiadosť ukončil, v dobe od 01.10.1999 do 29.11.2000 znovu nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, nebol evidovaný ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, v dobe od 30.11.2000 do 03.09.2002 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, potom v dobe od 04.09.2002 do 11.08.2003 bol zamestnaný na pracovný pomer u jedného zamestnávateľa, pričom z tejto práce mal dostatočný príjem, vyživovaciu povinnosť však zamestnávateľovi nenahlásil a túto si ani neplnil a pracovný pomer ukončil dohodou na vlastnú žiadosť, od 12.08.2003 do 07.09.2003 bol opätovne evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom, potom v dobe od 08.09.2003 do 23.10.2003 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na pracovný pomer, opätovne mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a túto si ani riadne neplnil, v dobe od 01.07.2004 do 20.04.2006 bol vedený ako občan starajúci sa o dieťa do šesť rokov, bez nároku na rodičovský príspevok, opätovne sa zamestnal na pracovný pomer v dobe od 21.04.2006 do 29.06.2006 u ďalšieho zamestnávateľa, zamestnávateľovi nenahlásil vyživovaciu povinnosť, a následne od 30.06.2006 do 31.07.2006 bol znovu vedený ako občan starajúci sa o dieťa do šesť rokov, bez nároku na rodičovský príspevok, potom pracoval v období od 18.07.2006 do 16.08.2006 na dohodu o vykonaní práce u ďalšieho zamestnávateľa, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, následne od 17.08.2006 do 28.02.2007 nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, nebol evidovaný ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, potom v dobe od 01.03.2007 do 30.6.2007 a od 11.07.2007 do 30.09.2007 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohôd o vykonaní práce, pričom napriek tomu, že z týchto prác nemal dostatočný príjem, nepokúsil sa ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nájsť si iné vhodné zamestnanie, v dobe od 04.11.2007 do 06.01.2008 bol vedený ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom, potom pracoval v dobe od 09.01.2008 do 25.02.2008 u jedného zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti, potom od 19.03.2008 do 09.06.2008 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce, zamestnávateľovi nenahlásil vyživovaciu povinnosť na dcéru, v dobe od 12.06.2008 do 22.08.2008 pracoval na pracovnú zmluvu u ďalšieho zamestnávateľa, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil a pracovný pomer bol ukončený na jeho podnet, potom v dobe 23.08.2008 do 16.11.2009 nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, nebol evidovaný ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, následne v dobe od 17.11.2009 do 31.12.2009 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na dohodu o pracovnej činnosti, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, potom nikde nepracoval a nezaevidoval sa ani ako uchádzač o zamestnanie, následne pracoval až v dobe od 29.03.2010 do 02.12.2010 a od 01.06.2010 do 30.07.2010 na základe dohody o vykonaní práce v dvoch spoločnostiach, od 03.12.2010 do 24.01.2012 nikde nepracoval a nezaevidoval sa ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom na výživnom uhradil matke svojej dcéry J. D. v roku XXXX sumu 1 200 Kč, v roku 1995 sumu 4 000 Kč, v roku 1997 sumu 2 100 Kč, v roku 1998 sumu 2 400 Kč, v roku 1999 sumu 6 069 Kč, v roku 2003 sumu 7 512 Kč, v roku 2004 sumu 1 518 Kč, čím zostal na výživnom dlhovať matke svojej dcéry J. D. za obdobie od 01.06.1993 do 17.10.1993, od 02.05.1994 do 29.08.1994, od 12.06.1995 do 29.11.2000, od 04.09.2002 do 11.08.2003, od 08.09.2003 do 31.10.2003, od 19.07.2004 do 03.11.2007 a od 07.01.2008 do 23.01.2010, s výnimkou období, za ktoré výživné zaplatil sumu vo výške 36 001 Kč, a svojej dcére R. D. za obdobie od 24.01.2010 do 24.1.2012 sumu vo výške 9 600 Kč, a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. 1T 123/2009-73 zo dňa 09.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2009 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

V bode 2) bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a), b), c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna Q. D., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Česká Q. sp. zn. 10P 19/99-35 zo dňa 22.02.1999, právoplatným dňa 01.04.1999 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Česká Lípa sp. zn. 0P 19/99-63 zo dňa 16.12.2008, právoplatným dňa 14.02.2009 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna Q. D., nar. XX.X.XXXX sumou 1000 Kč mesačne s účinnosťou od 01.01.2005 a 1 500 Kč mesačne s účinnosťou od 01.09.2008 vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k

rukám jeho matky K. D., tejto povinnosti sa v N., v Českej republike v P. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v dobe od 01.01.2005 do 03.11.2007 a od 07.01.2008 do 31.08.2010, s výnimkou období za ktoré výživné zaplatil tým, že nemal vážny záujem trvalo sa zamestnať, nakoľko v dobe od 01.01.2005 do 20.04.2006 nikde nepracoval, pričom predtým sa sám vzdal viacerých zamestnaní na pracovný pomer, z ktorých mal dostatočné príjmy na plnenie vyživovacej povinnosti a napriek tomu, že nemal žiadny príjem a ani nemal nárok na žiadne dávky, nepokúsil sa nájsť si vhodné zamestnanie, ale sa zaevidoval ako občan starajúci sa o dieťa do šesť rokov, avšak nárok na rodičovský príspevok mal len do 30.11.2004, potom sa v dobe od 21.04.2006 do 29.06.2006 zamestnal na pracovný pomer u jedného zamestnávateľa, zamestnávateľovi však nenahlásil vyživovaciu povinnosť, následne nikde nepracoval, ale sa od 30.06.2006 do 31.07.2006 znovu zaevidoval ako občan starajúci sa o dieťa do šesť rokov, nárok na rodičovský príspevok však nemal, v období od 18.07.2006 do 16.08.2006 pracoval na dohodu o vykonaní práce u ďalšieho zamestnávateľa, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, následne od 17.08.2006 do 28.02.2007 nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, nebol evidovaný ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, potom v dobe od 01.03.2007 do 30.06.2007 a od 11.07.2007 do 30.09.2007 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohôd o vykonaní práce, pričom napriek tomu, že z týchto prác nemal dostatočný príjem, nepokúsil sa ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nájsť si iné vhodné zamestnanie, potom nikde nepracoval, v dobe od 04.11.2007 do 06.01.2008 bol vedený ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, potom pracoval v dobe od 09.01.2008 do 25.02.2008 u jedného zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti, potom od 19.03.2008 do 09.06.2008 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce, zamestnávateľovi nenahlásil vyživovaciu povinnosť, v dobe od 12.06.2008 do 22.08.2008 pracoval na pracovnú zmluvu u ďalšieho zamestnávateľa, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil a pracovný pomer bol ukončený na jeho podnet, potom v dobe od 23.08.2008 do 16.11.2009 nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, nebol evidovaný ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, následne v dobe od 17.11.2009 do 31.12.2009 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na dohodu o pracovnej činnosti, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, potom nikde nepracoval a nezaevidoval sa ani ako uchádzač o zamestnanie, následne sa zamestnal až v dobe od 29.03.2010 do 02.12.2010 na dohodu o vykonaní práce u jedného zamestnávateľa a od 01.06.2010 do 30.07.2010 pracoval na dohodu o vykonaní práce u ďalšieho zamestnávateľa, pričom na výživnom uhradil matke svojho syna K. D. v roku 2005 sumu 7 659,04 Kč, v roku 2006 sumu 5 788 Kč, v roku 2007 sumu 5 396,8 Kč, čím zostal na výživnom dlhovať matke svojho syna K. D. za obdobie od 01.01.2005 do 03.11.2007 a od 07.01.2008 do 31.08.2010, s výnimkou období za ktoré výživné zaplatil sumu vo výške 59 156,16 Kč, pričom uvedeným konaním obvinený vydal svojho syna Q. D. do nebezpečenstva núdze, nakoľko v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti si oprávnená osoba sama bez pomoci štátu nemohla zadovážiť ani základné prostriedky na život, a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T 123/2009-73 zo dňa 09.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2009 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l, 37 písm. h), 38 ods. 2, 41 ods. 1, 54 Tr. zák. k úhrnnému trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Podľa §§ 55 ods. 1, 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa §§ 55 ods. 1, 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. bola obžalovanému uložená aj povinnosť zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, ktoré smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Podľa názoru prokurátorky súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. Tu poukázala najmä na to, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť voči obom svojim deťom po dlhú dobu (syn Q. takmer 5 rokov, dcéra R. 9 a pol roka), pričom dokonca syn Q. bol tým vydaný do

nebezpečenstva núdze, keď si bez pomoci štátu nemohol zadovážiť ani základné prostriedky na život. Súd prvého stupňa tiež dostatočne neprihliadol na doterajší život obžalovaného, ako aj to, že aj po odsúdení páchal rovnakú trestnú činnosť. Podľa prokurátorky uložený trest nespĺňa prvky individuálnej prevencie ani prevencie generálnej. Uložený trest nemôže vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. K tomu všetkému prokurátorka vyslovila názor, že v tomto prípade len výkon úhrnného trestu odňatia slobody bude spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolaniu podriadenej prokurátorky vyhovieť, pričom navrhla, aby odvolací súd sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečne v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súdu prvého stupňa potom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutkov uvedených v obžalobách (spoločné konanie).

K napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Argumenty uvádzané prokurátorkou v odvolaní skutočne vyznievajú v neprospech obžalovaného do tej miery, že úvahy o zákonnosti uloženia len trestu odňatia slobody nepodmienečne sú právne relevantné. Ak by takýto trest uložil už súd prvého stupňa, zrejme by odvolací súd takto uložený trest „potvrdil“. Z podrobného odôvodnenia výroku o treste povinnej práce v druhej tretine trestnej sadzby však presvedčivo vyplýva prečo aj iný alternatívny trest, ktorý je tiež spojený s jeho výkonom, môže v sebe zabezpečiť prvky ako individuálnej tak aj generálnej prevencie. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bude musieť v obvode Okresného súdu Partizánske tento trest aj vykonávať (prakticky verejne) nesie tento trest v sebe aj prvky morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Súd prvého stupňa pritom správne poukázal aj na to, že popri výkone trestu povinnej práce bude na prevýchovu obžalovaného pôsobené aj inými povinnosťami, smerujúcimi k „obnoveniu jeho pracovných návykov“.

Z týchto dôvodov senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že uložený trest sa javí byť skôr mierny, avšak nie neprimerane mierny, ak ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Zo slovných spojení „neprimeraný trest“ v tomto ustanovení vyplýva, že nie každý trest uložený súdom prvého stupňa môže odvolací súd naprávať z podnetu odvolania, či už prokurátora alebo obžalovaného. Je to výrazom toho, že ako o skutkových zisteniach, tak aj o treste má primerane správne, zákonne a v neposlednej miere aj spravodlivo rozhodnúť súd prvého stupňa.

Napokon nad rámec dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa v prospech neuloženia trestu odňatia slobody nepodmienečne svedčí aj to, že hoci obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody, z tohto bol 20.02.2013 podmienečne prepustený a dňom 30.05.2014 sa osvedčil, čo svedčí, že výchovný účinok výkonu trestu odňatia slobody bol v minulosti splnený aj bez výkonu celého trestu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.